

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3099/2022
28.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Дирекције за имовину РС из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Лазаревић адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1321/20 од 07.10.2021. године, на седници већа одржаној 28.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1321/20 од 07.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1321/20 од 07.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1212/19 од 22.09.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу, на име стицања без основа, исплати износ од 31.676,61 динара са законском затезном каматом од 08.12.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1321/20 од 07.10.2021. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је стицање без основа, због неосновано исплаћеног износа трошкова у извршном поступку, јер је тужбом тражено да се тужени обавезе да врати износ који је у извршном поступку, као извршни поверилац наплатио против тужиоца као извршног дужника, након чега је решење о извршењу на основу кога је извршена наплата укинута и предлог за извршење извршног повериоца одбачен. Побијана одлука којом је усвојен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права и у складу је са судском праксом и правним схватањима суда. Ревизија се формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, али без достављања доказа о постојању другачије судске праксе и у истој се у ствари указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.10.2019. године, а вредност спора износи 31.676,61 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору чија је вредност испод законског лимита прописаног чланом 468. став 1. ЗПП, то ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6.ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**